

NR 80
28/4

INTERN UFO-Sverigeinformation

**Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för UFO-Sveriges lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och övriga aktiva medarbetare inom Riksorganisationen UFO-Sverige.
INNEHALLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.**

Ja, så var då ännu en Riksstämman avklarad. Denna gång var det Stockholms UFO-Förening som höll i trådarna. Och det gjorde dom bra. För ett ca 50-tal deltagare började den lite mjukt redan på fredagskvällen, då man samlades för att äta och umgås på kinesrestaurangen Man Wah. En trevlig och gemytlig kväll.

På lördagen, den 14 mars, gick själva Riksstämman av stapeln. Intresset var stort, ca 700 delegater slöt upp. En av deltagarna var Gösta Malm, vicesekreterare i den finska UFO-organisationen.

Nu skulle ju protokoll, vaerksamhetsberättelse m.m varit med i detta nummer. Nu blir dessvärre icke så fallet, för vi på redaktionen har inte fått dessa papper översända hit till oss ännu. Vi ber om översäende med denna malär, men vi kunde inte vänta med att skicka det här numret längre, då kommer vi för mycket på efterkälken, och hinner kanske inte få ut erforderligt antal nummer det här året. Samtliga handlingar kommer att publiceras i nästa nummer.

OBS

PLANERINGSKONFERENS

OBS

Den 22-24 maj kommer en planeringskonferens att anordnas i Lersäter. Inkvartering börjar fredagen den 22 kl. 17 för den som så ömskar. Kostnaden, oavsett om ni ligger över eller ej, är 95:-. Endast ett begränsat antal sängplatser finns, och när dessa gått åt finns visst golvutrymme för den som kan medtaga egen campingsäng eller luftmadrass. Ta med egen handduk och sänglinne. Anmälan ska ske på postgirokonto 74 51 90 - 9 senast 9 Maj. Texta tydligt namn och adress på inbetalningskortet och märk talongen "planeringskonferens". Efter förhansanmälan får ni en bekräftelse och en vägbeskrivning, där det också meddelas om ni fått säng- eller golvplats. OBS Anmälningar som kommer efter den 9 maj kan, på grund av mathållningsfrågan, inte accepteras.

VÄLKOMNA!

飛
碟

För den som inte kan
Hong-Kong kinesiska kan vi
berätta att så här skriver man "UFO"
= UFO. U finns inte i det kinesiska
alfabetet.

Boose

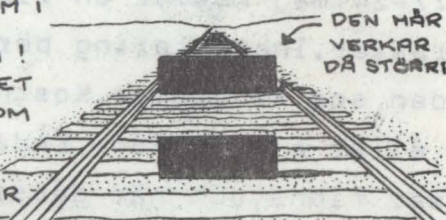
BLINKA LILLA...

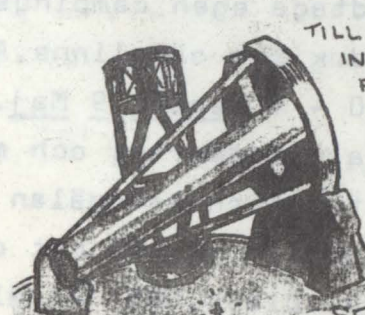
NÄR DET
GÄLLER AVSTÅND
SÅ SÄGER OSS PER-
SPEKTIVET MYCKET...
MÄNNISKOR PÅ EN SLÄTT
KAN VI BERÄKNA AVSTÅNDET TILL
GENOM HUR STORA DOM SER UT FÖR OSS

— VI VET JU ATT DOM I
VERKLIGHETEN ÄR
UNGEFÄR JÄMSTORA!

VAD PERSPEKTIVET
BETYDER SER MAN OM
MAN RITAR TVÅ LIKA
STORA REKTANGLAR
I ETT JÄRNVÄGSSPÅR

DEN HÄR
VERKAR
DÅ STÖRRE

TILL STJÄRNOR KAN MAN
INTE UPSKATTA AVSTÅND
PÅ DET SÄTTET...

ÄVEN I
VÄRLDENS
STÖRSTA TELE-
SKOP BLIR
ALLA STJÄR-
NOR BARA
PRICKAR !!

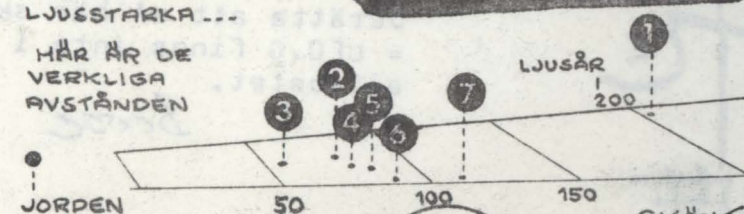

SE PÅ
KARLAVAGNEN I KVÄLL...
ALLA SJU SER UT ATT LIGGA LIKA LÄNGT BORT

I VERKLIGHETEN
ÄR 3:AN NÄRMARE
JORDEN ÄN DEN ÄR
STJÄRNA NR 1 !!
...DE ÄR OLIKA
LJUSSTARKA...

HÄR ÄR DE
VERKLIGA
AVSTÅNDEN

UNDRAR
OM DE ÄR
EN STORKILA
LE LÄNGT
BORT...

SKÖNT
ATT VI
MÄNNISKOR
ÄR LIKA STO-
RA OCH LY-
SER LIKA

Han bemöttes med
skepsis och det var
många som trodde
att medlidande var
en av orsakerna till
invalet i akademien.
Men Stephen visade
snart världen att
vi fått ett geni.

Albert Einstein, vår tids mest kände vetenskapsman. Men efter relativitetsteorin körde han fast i universums gåta.

I dag vet världen vem Stephen Hawkins är: Ett geni större än Einstein!

Han har talsvårigheter, sitter i rullstol och kan inte skriva. Men han blev mannen som löste det problem som Einstein inte klarade.

aktuellt-special: Lennart Eriksson - Ian Berry/foto

●●● Det var en patetisk syn. Framme vid podiet en lillhoppsjunken man som hade svårigheter att tala högt och tydligt. Sittande i en elektrisk rullstol. I åhörarbankarna Englands elit av vetenskapsmän, red från början skeptiska till mannen i rullstolen skulle komma att säga.

Hur skulle denna lilla bråliga varelse kunna klara det som inte ens Einstein förmått? Dessutom vid 32 års ålder?

Och efter det att uttalandet presenterats sänktes tystnaden över salen. Examinatorn, professor John Taylor tryckte vad alla kände.

— Det här är bara skrap! Ett uttalande som professor Taylor fick anledning att säga. Något år senare visste hela världen att den lille mannen i rullstolen lyckats med det som Einstein kämpade med under sitt liv.

Att Stephen Hawkins — den hette mannen i rullstolen — bara var Albert Einsteins like utan hans överman!

I dag vet hela den vetenskapliga världen vad detta intellektuella fenomen heter och har fattat vidden av hans tankter. Människor trängs till jorden reser till England för att träffa honom, vetenskapsmän står i kö för att få hjälp.

Stephen Hawkins var underbar som liten. Som tioåring vid Oxford visste han visserligen före tio års ålder han ville bli vetenskapsman vad forskningen skulle sig om hade han ytterst dåliga begrepp om. Han lyckades hjärnans briljans med en underordentlig slöhet under skolan. Då han var elva år bodade vid St Albans School i London och där trodde ingen att han skulle bli betyg som var tillräckligt för att motivera inträde vid universitetet.

Hans attityd till skolan var fantastisk. Han noterade sig nägonting, han somnade under lektionerna, han var slarvig, ovårdad, med långa och oklippta naglar.

Men ändå var han populär. Även bland lärarna som undrade hur han över huvud kunde klara sig med utan läxläsning och anteckningar. Vid ett tillfälle berättades det som en sensation för en lärare berättade för en legat.

— Har du hört det om Stephen jobbar två timmar dagen!

Till allmän hapnad körde. Forts nästa

GÄVLEBORGS UFO-FÖRENING
THOMAS DAHL
NORRSKENS GATAN 1A
802 30 GÄVLE

GÄVLE 810224

Öppet brev till Intern UFO-Information.

Som representant för Gävleborgs UFO-förening vill jag framföra stora gratulationer till UFO-Sverige och tidningen UFO-Sverige Aktuellt:s medarbetare. Ni har gjort ett oerhört stort och fint arbete! Då allra helst med tanke på den korta tid ni har haft på er så har ni lyckats med ett storverk. Tänk bara på det oerhört stora medlemsantal på 1.314 st. som visades i nr 1 -81 av UFO-S.A. Och det har säkerligen strömmat till fler i denna skrivande stund.

1980 var ett mycket intressant år inte bara för UFO-Sverige, utan också för oss i UFO-Gävleborg. Vi har haft utställningar 4, st till antalet. Där Christer Nordin medverkade vid öppnandet av den första utställningen. Och vi vill ännu en gång passa på att tacka Christer för den insatsen. Detta gjorde han trots att han bara några timmar senare skulle medverka i ett direktsänt radioprogram, är inte detta storartat?

Vi har fått in rapporter från allmänheten i länet, om diverse underliga och i en del fall oförklarliga föremål, så vi har inte fått ligga på latsidan heller precis. Vi har även inbjudits till olika inrättningar för att informera om UFO-frågan. UFO-Sveriges stillfilm har visats vid alla tillfällen.

Där skulle jag vilja komma med en fråga eller önskan. Som nog dom flesta föreningar har funderat på. Skulle inte UFO-Sveriges stillfilm kunna inköpas av resp. förening/klubb (UFO) där dom nu finns? Det skulle nog underlätta för varje förening/klubb, som med kort varsel skulle behöva denna eftertraktade film. Som det nu är så skall man i god tid skriva och beställa filmen. Jag menar att det har hänt att dom som ringer och vill att man ska komma på ensådan här föreläsning om UFO-frågan oftast ringer bara någon dag före och då är det ju omöjligt att hinna få upp filmen och man får vakert tacka nej, för dom vill till 99% se film och det är en bra hjälp för den som skall "medverka" så att säga, filmen tar ju upp det mesta.

Alltså, tänk att om den fanns i varje förening/klubb så var det ju bara att för den person som hade filmen att plocka ner den från hyllan och ner i väskan och sen iväg... Sedan vid varje revidering eller tillägg så skulle resp. förening betala dom kostnaderna själv, det skulle väl inte vara så svårt.

OK, det fungerar mycket bra som det nu gör också. Men jag tror att det skulle fungera mycket bättre om varje förening hade tillgång till filmen när dom med kort varsel behövde den.

Detta var bara en av dom många ideer som jag har på lager, kanske inte så tokiga som denna men den tål ju att funderas över. Jag är tacksam för svar.

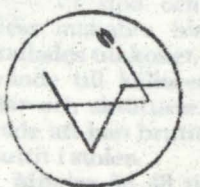
Till sist hoppas vi på ett lika spännande och bra 1981. Och önskar UFO-Sverige en god fortsättning och ett lycka till kan ni behöva.

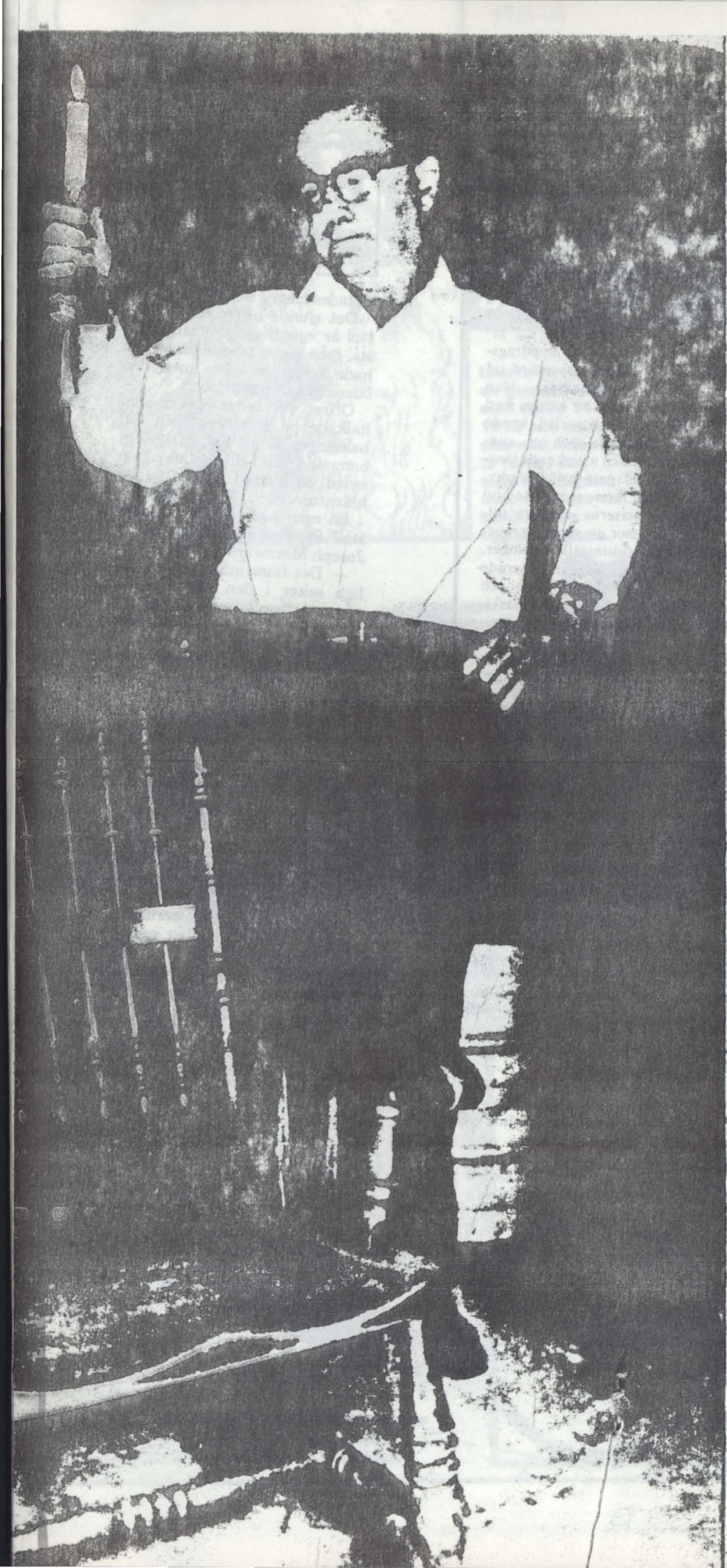
PS. Inte kunde jag se att texten "utkommer med ca 10 nummer per år" var bortta på nummer 27, som UFO-Söderköping skrev i sitt brev, och märk väl det står ca. så då är väl 7 nr. inget att bråka om, och det där med stämning det hör ju till Nils Nielsens område.

Bästa hälsningar
från

Gävleborgs UFO-förening Genom Thomas Dahl

Thomas Dahl

Stolens ägare, Anthony Earnshaw, har låst in den ödesdigra möbeln i källaren. Men — det tycks inte hjälpa...

1977 byggdes ett hyreshus omkring en kilometer från Busbys Stoop. En dag kom några murare från bygget in vid lunchtid, beställde in öl och började slämta om Busby och hans stol.

En av dem, en 17-årig lärling från trakten, uppmanades av sina äldre kamrater att sätta sig i "Dödens stol" för att bevisa sitt mod och gjorde det.

Bröl nacken

Tva timmar senare föll pojken från en tre meter hög byggnadsställning och bröt nacken.

— Hans far kom in här efter begravningen och bad mig gråta att jag skulle förstöra den ondskefulla stolen, säger Anthony Earnshaw. Hans begäran skakade mig djupt, men jag vagade helt enkelt inte ge mig på stolen. Jag bar ner den i källaren och beslöt att ingen mer skulle få sätta sig i den.

Fyra månader senare fick Earnshaw besök av en gammal god vän som kom till puben i sällskap med en annan man. De bad att få se "Dödens stol", som vid det laget blivit beryktad över hela landet.

— Jag tvekade länge, men så följde jag med dem ner i källaren. Just när vi kommit ner ropade en av flickorna att det var telefon till mig. När jag återvände några minuter senare, möttes jag av mannen som var i sällskap med min gode vän. Han var blek och märkbart skakad, och drog mig bort till den plats där stolen stod.

— Min gode vän satt hop-sjunken på stolen, han var vid medvetande men paralyserad av rädsla och hade en våldsam hjärtklappning. Efteråt berättade han att han erfarit en överväldigande ondska i samma ögonblick han satte sig på stolen, och när han försökte resa sig upp gick det inte.

— Det här otäcka tillbudet inträffade en fredagkväll. Följande tisdag morgon föll min gode vän död till marken på en marknadsplats i Ripon. Han var 42 år gammal och vid god hälsa.

Vännens död chockade Earnshaw, men han vagade ändå inte förstöra stolen utan laste istället in den i en skrub. Men inte ens det var nog.

En annan gammal god vän, Harry Beacham, fick höra talas om stolen och ville se den. Han övertalade Earnshaw att visa den, men först sedan han dyrt och heligt lovat att inte sätta sig i den.

— Vi stod och pratade om dess makabra historia då jag kallades till köket. När jag återvände till källaren stod Harry där och skrattade. Han förklarade att han brutit sitt löfte och suttit i stolen.

Mindre än 48 timmar senare

FORTS FR SID 22
LEONARDO DA VINCI

Han dömdes till fängelse för homosex!

Han signerade nästan aldrig sina verk.

Givetvis betraktade hans samtid honom som snille, även om man inte insåg vidden av hans enorma kunskaper. Han var på sätt och vis ett missförstått geni. Få av hans uppfinningar förverkligades. Han upplevde sig själv som unik, ensam och isolerad. Han gifte sig aldrig och visade inget som helst intresse för kvinnor.

Troligen var han homosexuell! År 1476 anklagades han för att stå i otillbörligt förhållande (sodomi) till en ung manlig modell och prostituerad, Jacopo Saltarelli, och satt i fängelse i två månader. Men det blev aldrig någon rättegång och han återfick friheten.

■ Leonardo föddes den 15 april 1452 som utomäktenskaplig son till notarien Piero di Antonio och bondflickan Caterina. Hon var av för låg börd för att passa en dåtida notarie. Födseln ägde rum i den lilla staden Vinci — som betyder pilträden — på Monte Albanos västra sluttning i norra Italien. Fadern antog senare namnet Vinci efter hembyn, och samma år som Leonardo föddes, gifte han sig med en mer ståndsmässig 16-årig flicka, det första av fyra äktenskap.

Om Leonardos barndom vet forskarna inte mycket. Enligt tidens sed köpte Piero da Vinci kärleksbarnet av Caterina och Leonardo blev hans legitime son. Han växte upp i en burgen miljö, utan komplikationer med styvmödrarna. I fjortonårsåldern visade Leonardo sådana konstnärliga anlag att fadern skickade honom till den berömda konstnären och guldsmeden Andrea del Verrocchis ateljé i Florens, dåtidens kulturella centrum.

Leonardo studerade botanik.

fysik, matematik och anatomi vid sidan om konsten. Han ansåg att det inte fanns någon artskillnad mellan konst och vetenskap; de hörde ihop. Han ägnade anatomin stort intresse och uppges själv ha obducerat ett 30-tal lik. Därigenom kunde han bl a påvisa att ögat är en lins och att hjärtat fungerar som en hydraulisk pump.

Han blev snabbt ryktbar för sin höga intelligens, sina målningar och vetenskapliga rön. Han erbjöd sina tjänster både som konstnär, ingenjör och uppfinnare till åtminstone femton olika uppdragsgivare. Han ägnade avsevärd tid åt krigiska uppfinningar. Han konstruerade bl a en kanon med 33 eldrör, av vilka elva kunde avfyras samtidigt, och en sugpump med vilken man kunde läns-pumpa ett belägrat forts vallgrav. Han var den förste som satte hjul på artilleripjäserna och han tillverkade massor av granater, kartescher och tidsinställda bomber.

Redan som ung intresserade han sig för fåglarnas flykt och konstruerade en rad flygmaskiner. Hans teorier om aerodynamikens lagar är giltiga i dag. Hans experiment med pappersmodeller kom honom att förutse "ryggspinn", "rollar" och "fallande löv" och han antecknade noggrant hur man skulle ta sig ur dem.

Hade han bara haft en kraftkälla — en motor — skulle han kanske ha erövrat luften. Nu dröjde luftens erövring 400 år, ända tills bröderna Wright gjorde sin historiska luftfärd under tolv sekunder i Kitty Hawk i North Carolina i december 1903.

Sina sista år tillbringade Leonardo da Vinci på ett litet slott, Manoir de Cloux, i Amboise i mellersta Frankrike, beskyddad av Frans I som beundrade hans snille och som köpt Mona Lisa av honom. Leonardos händer var vid denna tid förlamade men hans intellekt och tankeskärpa var lika lysande som någonsin.

Han dog den 2 maj 1519 sextiosju år gammal. Begravningen ägde rum först i augusti samma år i kyrkan Saint Florentin i Amboise. Både kyrkan och hans kvarlevor försvann några årtionden senare under religionskrigen och gravens plats är inte längre känd.

(Forts. från sid. 39)

Dödens stol...

hittades Harry Beacham — död!

Det sjunde offret för Busbys stol är egentligen det allra första, men ingen trodde då att det hade något att göra med den ödesdigra förbannelsen.

Offret var en städerska som halkade på pubgolvet och föll baklänges så att hon ofrivilligt hamnade rakt i Busbys stol. Hon avled en månad senare av en hjärntumör.

En man som vill se "Dödens stol" förintad är Ridings pastor, Joseph Mainwaring-Taylor.

— Det finns många oförklarliga saker i den här världen, några av dem är av ondo och jag tror att Busbys stol hör till den kategorin, säger den annars så stillsamme pastorn. Stolen borde dränkas in i bensin och antändas, förintas för alltid.

Pastor Joseph Mainwaring-Taylor, som är en av de få präster i Yorkshire som har rätt att utföra exorcism (djävulsutdrivning), anser att stolen mycket väl kan innehålla ett "eko" av Busbys ondska, en påminnelse om hans föga smickrande personlighet, möjligen förstärkt med starka, demoniska krafter.

Är det förklaringen? Kan ett slags kvarlevande personifierad ondska finnas i stolen som en länk mellan dåtid och nutid? Ingen har påstått sig se Busbys spöke, men tunga fotsteg har hörts klampa omkring inne på puben efter stängningsdags.

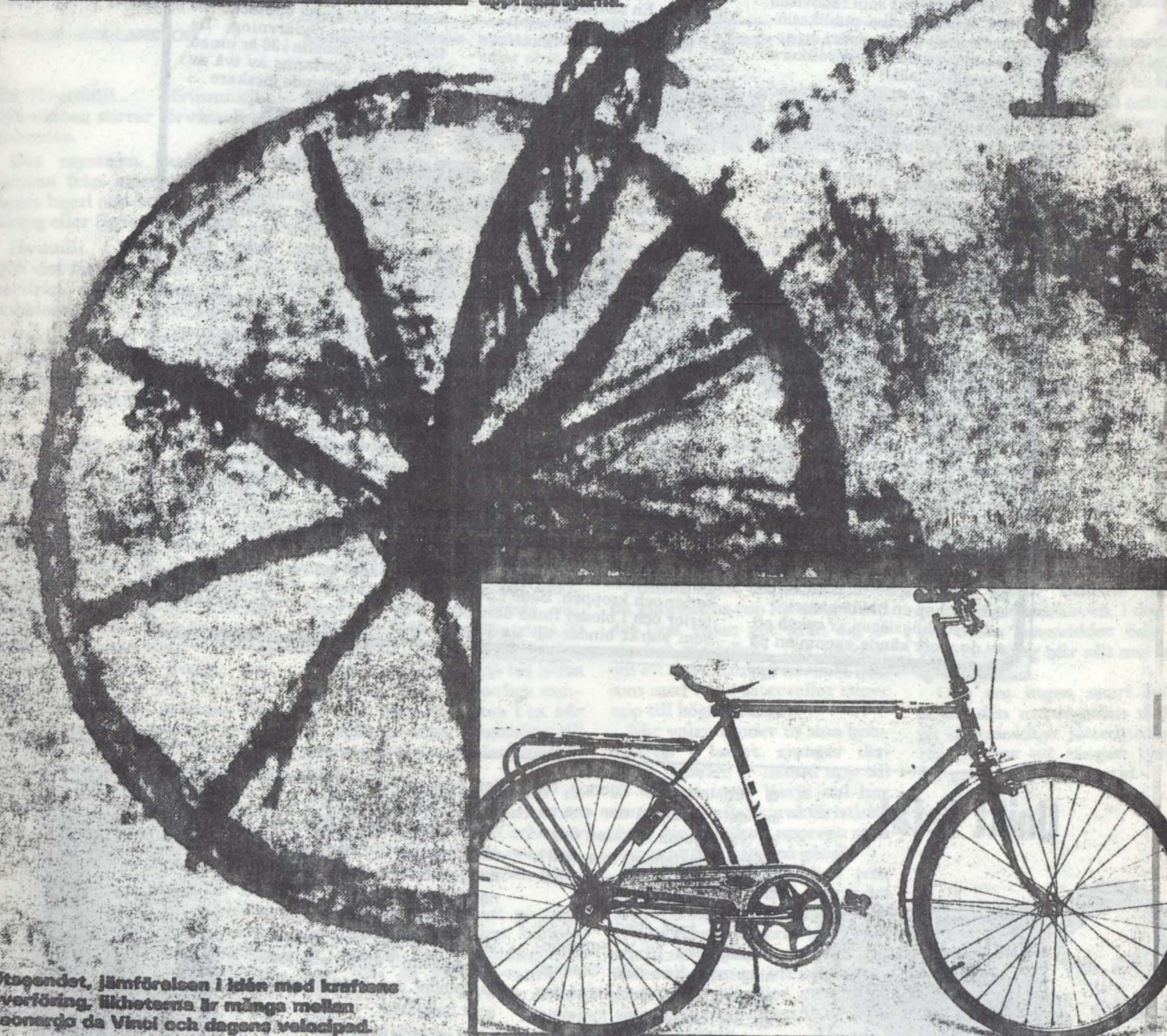
Anthony Earnshaw är i dag en förtvivlad man och många i Riding känner sympati för honom. Andra är hätska mot honom och anser att han bör följa pastor Mainwaring-Taylors råd och bränna "Dödens stol".

— Innerst inne vill jag inget hellre än att bränna upp den fördömda stolen, men vem vet, förbannelsen kan ju drabba mig om jag gör det, och folk måste ju förstå att jag inte har någon lust att offra mig själv på kuppen! slutar Anthony Earnshaw olyckligt.

Tro det eller inte men den här bilden är 500 år gammal:

Leonardo da Vinci
en genial herre
som levde 1452 –
1519 och utförde
storverk. Men det
är först i dag
man kan häpna
över det som var
hans hobby –
uppfinningarna.

Utspeendet, jämförelsen i tiden med kraftens
överföring, likheterna är många mellan
Leonardo da Vinci och dagens velociped.

Många upptäckter upptäcks aldrig

De flesta forskare är faktiskt inte ensamma om sina upptäckter och det kan bli ett psykologiskt problem för dem som inte hinner först med sina rön.

De flesta upptäckter görs mer eller mindre samtidigt av två eller flera av varandra oberoende forskare eller forskargrupper. Det är vanligare än att forskarna får vara ensamma om sina vetenskapliga nyheter.

Amerikanska sociologer har räknat fram att av 100 möjliga vetenskapliga upptäckter som "ligger i tiden" kommer cirka 40 att göras samtidigt på skilda håll oberoende av varandra.

Bara något över 30 av dem görs av en enskild forskare eller forskargrupp. Resterande upptäckter blir inte gjorda.

Det är resultat som redovisas i den amerikanska publikationen Current Comments i en artikel av vetenskapsteoretikern Eugene Garfield.

Enkäter som gjorts bland amerikanska forskare visar att dubbelupptäckterna är ett psykologiskt problem. Majoriteten av forskarna, över 60 procent, har någon gång blivit förekommen av någon annan. Resultat och teorier som de arbetar på men inte hunnit publicera i fackpressen har framlagts av någon annan.

Många av de dubbla upptäckterna kommer aldrig att synas utåt. Missnöjet med att komma "tvåa" blir ofta så stort att forskarna inte fullföljer arbetet och publicerar sina resultat. Det har hänt att digra arbeten har hamnat i byråådan och glömts bort av det skälet.

Orsakerna till att upptäckterna blir dubbla har enligt moderna vetenskapliga teorier samband med den tid i vilken de görs.

Ett typexempel är Darwins utvecklingslära. Darwin hade flera föregångare som var inne på samma spår men inte lyckats få ihop en hållbar teori.

Utvecklingsläran är också ett av de mest kända exemplen på

Margareta Rost
FORSKNING
hur två forskare kan komma till samma resultat oberoende av varandra. En samtida med Darwin, engelsmannen Alfred Russel Wallace, hade likartade idéer men när han hörde talas om Darwins arbete så avstod han av gentlemannamässiga

motiv att träda fram först.

Wallace stred därefter tappert som en "god förlorare" för Darwins idéer mot det hätska och dogmatiska motståndet.

Vetenskapliga upptäckter som blir isolerade geniproducter är speciellt sådana som är före sin tid. De glöms snabbt bort för att vid senare tillfälle återupptäckas.

Ett typexempel på detta är Gregor Mendels upptäckt av arvsanlagens nedärvning. De förblev bortglömda i 30 år innan de år 1900 återfanns av två av varandra oberoende forskare...

Osäkert om järn är bästa medicinen

Järnmediciner har under långa tider ordinerats mot blodbrist, det vill säga när mängden hemoglobin, det röda blodfärgämnet, är lågt i blodkropparna. Vid många sjukdomar och infektioner sjunker järn- och hemoglobinhalt och det har antagits att kroppen skulle försvåra sig bättre om de normala värdena återställdes genom medicinering med järn.

Nya forskningsrön tyder på att detta inte är helt säkert.

En artikel i den vetenskapliga tidskriften Nature beskriver rön som talar för att det inte i alla sammanhang är så klokt att ge järn som extra medicin.

Det försiggår en kamp om järnet mellan invaderande bakterier och kroppen. Både i bakterier och i blodet finns ämnen som starkt binder till sig järn.

Får den sjukdomsalstrande bakterien tillgång till järn växer den bättre och kan lättare undgå kroppens andra försvarsmekanismer och en svår infektion kan uppstå.

Vinner kroppen kampen om järnet svälts bakterien ut.

Mjolk och äggvita innehåller också starkt järnbindande ämnen vilket man tror bidrar till att skydda mot bakterieangrepp. Strategin är att beröva bakterierna något som är nödvändigt för deras tillväxt. Detta kallas nutritionsimmunitet.

Växter tycks också utnyttja samma strategi med lite variationer. Vissa bakterier är nyttiga för växten och har visat sig producera ett järnbindande ämne som berövar andra, skadliga bakterier det nödvändiga järnet och därmed försvårar dess tillväxt.

det kom sig att fotografen fick det här lyckoskottet. Svaret är enkelt. Han gjorde med säkerhet som de flesta andra fotografer som tagit sådana här bilder.

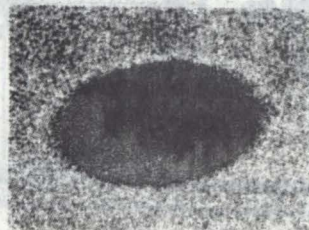
Han slängde helt enkelt upp ett vanligt runt skrivmaskinsgummi i luften och fotograferade det med Big-Ben som bakgrund.

Så enkelt är det att dokumentera "tefat"....

FOTO OKI-1968

Unikt tefat

■ Ett tefat över London. Ni ser det i detalj på den ena av de två bilderna. Ett klart övertygande dokument, inte sant? Liksom så många andra dokumentära bilder av tefat.

Bilden togs med en Kiev laddad med Tri X. Full öppning och 1/500 sek. Orsaken till den korta slutartiden var att det cirkelrunda föremålet rörde sig mycket snabbt.

Man kan ju fråga sig hur

□ Valarnas sång är ett av naturens stora mysterier. Teoretiskt sett kan sången gå jorden runt under vattnet! Och mycket talar för att sången är valarnas sätt att samtala...

ILL: HANS-OVE LARSSON

Hvuuiiiiii... Hvuuiiiiii... Sjömännen stirrar förvånade på varandra.

Det mystiska ljudet tycks komma från ingenstans. Havet ligger lugnt och det finns varken fartyg eller fåglar i närheten.

Hvuuiiiiii. Ljudet hörs igen. Och det låter som om det kommer nerifrån vattnet, som om det bubblade upp ur havsdjupet.

Faktum är att ljudet kommer nerifrån vattnet. Det mystiska pipande ljudet som fartygsbesättningen hör är sången från en val!

Kan valar sjunga? Och om dom ger några ljud ifrån sig, gör dom det då djupt nere i vattnet?

Valarnas sång är ett av naturens gåtfullaste och mest fascinerande fenomen.

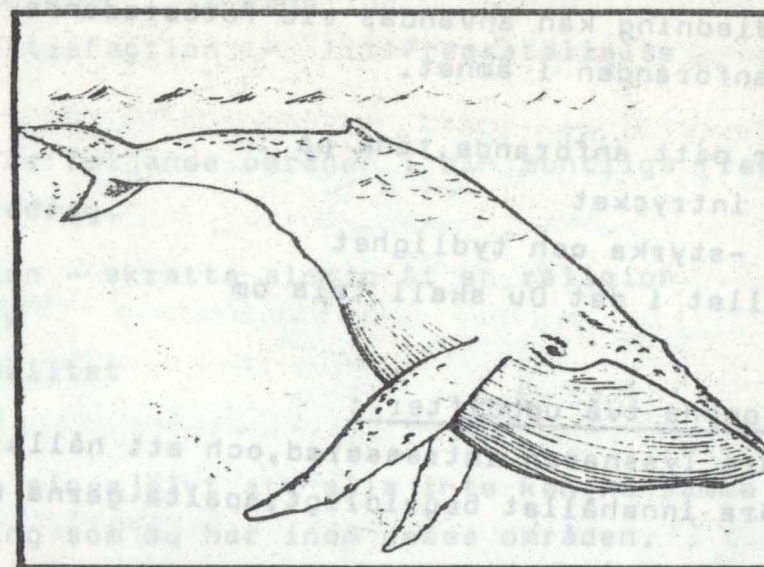
Ordet sång är kanske inte den riktigt rätta benämningen på ljuden som valarna ger ifrån sig. Kanske rop eller prat är en mer träffande beskrivning.

Det sjungande ljudet, som valarna ger ifrån sig, har varit känt i långa tider, även om sjöfolket inte alltid vetat var ljudet kommer ifrån. Man har hört sången stiga upp ur vattnet och talat om "Havets kanariefågel".

I dag vet man mer om valarnas sång, trots att marinbiologerna ännu bara börjat nosa på fenomenet.

Valen är ett däggdjur, som står relativt högt upp på skalan bland de intelligenta varelserna i djurriket. Och som alla sociala djur, har valen ett våldsamt behov av att kunna kommunicera med andra individer i sitt släkte.

Det verkar som om alla valar sjunger. Men den val som

Knölvalen älskar att "prata". Finns i alla hav men framför allt i Atlanten.

SKA MÄNNISKANS GIRIGHET TYSTA VALENS SÅNG FÖR EVIGT?

sjunger högst och mest, och som blivit bäst bekant för sin sång, är knölvalen.

Knölvalen är en val i mellanklassen. Den håller huvudsakligen till i Atlanten och kan bli upp till 17-18 meter lång.

Som en jämförelse kan nämnas, att världens största val, blåvalen, kan nå en längd på 30 meter!

Knölvalen pratar på två olika sätt. Dels finns det vanliga samtalet på nära håll, som t ex när en mamma säger någonting till sin unge (som på fackspråket kallas kalv).

Man har registrerat hur en mamma med ett ljud varnat sin kalv för någon fara och hur kalven då omedelbart reagerat, genom att simma bort och ställa sig under sin mamma.

Men förutom pratet på nära håll sjunger knölvalen. Sängen är mycket starka ljudsignaler som kan gå genom vattnet i världshaven över otroliga sträckor.

Sängen från en val i Gibraltar sund kan under gynnsamma omständigheter upplättas av en

val utanför Sydamerikas kust. Det finns till och med forskare som hävdar att den mycket starka sången som knölvalen ger ifrån sig, teoretiskt sett skulle kunna gå jorden runt genom vattnet!

Anledningen till att man kallat knölvalens rop för sång är att det ljud valen ger ifrån sig är mycket melodiskt. Det handlar om ett dovt, knappt hörbart ljud som med vissa intervaller stiger upp till höga tonlägen.

När valen sänder ut sina kontaktrop i havet, sjunger den långa stunder — ibland upp till 15-20 minuter. Varje val har sin individuella, karaktäristiska sång, som den kan upprepa med stor exakthet gång på gång!

På land finns det djur som kommunicerar med varandra med dofter. Ytterligare en grupp kommunicerar med varandra med hjälp av optiska signaler t ex genom att uppträda i granna färger eller genom att visa tänderna i lägen då de känner sig hotade.

Valarna, som lever under vattnet, kan inte prata med var-

andra vare sig med dofter eller med visuella tecken. Det är förklaringen till att de har utvecklat sin sång.

Men förstår en val vad den andra ropar?

Ingen vet säkert, men det finns faktorer som talar för att valens sång verkligen innebär en kommunikation med andra individer.

Valarna är inte fiskar utan däggdjur. Dom har behov av att prata med varandra och umgås trots att dom lever i en miljö där det är mycket svårt att upprätthålla kontakten.

Det är mycket troligt att sången från en val inte bara uppfattas som en avlägsen hälsning av andra valar, som hör ljudsignalerna.

Nej, sången berättar sannolikt också var valen befinner sig och om det är en hanne eller en hona som sjunger. Det är till och med troligt att valarna upplever varandra som individer, så att signalerna berättar vem som sjunger!

Mysteriet med valarnas sång är ett sällsamt fenomen i naturen. Och forskarna arbetar febrilt med att lösa det.

Men frågan är om de kommer att klara den svåra uppgiften. De kämpar nämligen mot dåliga odds.

Anledningen är att den hänsynslösa rovjakten på val i världshaven rasar vidare med oförminskad styrka. Det är främst Japan och Sovjetunionen, som ännu inte insett de meningslösa i att utrota en av jordens mest fascinerande djurarter för några burka hundmat och lite extra kosmetika.

Förr levde valarna nästan överallt i världshaven. I dag ligger stora havsvidder öde och valarnas sång blir allt mer sällsynt.

Och om ingen snart lyckas hejda den meningslösa slakt på de märkliga jättedjuren, risken stor att sången tystnar för gott i en nära framtid.

TIPS FÖR UFO-DEBATTÖRER

Utarbetat av: Carl-Anton Mattsson, UFO-Nyköping

Denna handledning kan användas vid förberedande av UFO-Debatter, samt vid anföranden i ämnet.

När du gör ditt anförande, tänk på :

1. Första intrycket
2. Röstens styrka och tydlighet
3. Innehållet i det Du skall tala om

Dispositionens två uppgifter :

1. Att göra lyssnaren intresserad, och att hålla intresset vid liv
2. Att göra innehållet begripligt, spalta gärna upp ämnet.

Tre grundregler för disp. i alla sammanhang

1. Till vilka talar jag ? - Vad har mina åhörare för intresse för mitt ämne ? Det behöver inte vara det som intresserar mig mest .
2. - Hur kan jag intressera från början ?
- Var aktuell
3. - När och var skall jag hålla mitt anförande? Morgon-Kväll
(Kyrkligt möte eller bland Ungdomsgårdens högljudda skara?
Språkbehandling och röststyrka blir i dessa exempel olika.)

Standardplaner att disponera efter.

1. Tala om vad du skall tala om.
2. Håll anförandet
3. Sluta med att tala om - att du nu har talat om - vad du skulle tala om.

- A. Idag - var aktuell
- B. Igår - lite historik
- C. I morgon - framtidssynpunkter

1. Börja med en fråga, ett påstående, en åsikt, ett meddelande.
2. Illustrera med ett exempel, en anekdot, ett meddelande.
3. Dra slutsatser, argumentera, återknyt till inledningen.

Den som är van att använda engelska kan använda följande engelska ord som hjälpför minnet - nämligen AIDAS

- A som i Attention - Uppmärksamhet
- I som i Interest - Intresse
- D som i Desire - Önskan
- A som i Action - Handling
- S som i Satisfaction - Tillfredsställelse

Varning för följande områden i din muntliga framställning, debattföredrag.

1. Religion - skratta aldrig åt en religion
2. Politik
3. Nationalitet
4. Erotik

Det säger sig självt att alla inte kan ha samma personliga uppfattning som du har inom dessa områden.

SÅ DÅ TILL SJÄLVA FRAMTRÄDANDET

- Verka säker
- Entren Fixera åhörarna

- Få dem tysta

Skapa intresse direkt vid inledningen
Rampfeber - fördel med viss anspänning före framförandet.

Betvinga förödmående rampfeber - knepen är många - Du kan exempelvis intala dig att det här kommer nog att gå bra, eller tala några ord med en vän eller medhjälpare, det verkar avslappnande att sysselsätta sig med något hellre än att vara sysslolös.

Ju mer förberedd du är desto bättre
Träna röstens styrka - behärska talet
Kunnighet i ämnet
Kontrollera tekniska hjälpmedel (stillbildsprojektorn och bandspelaren) i förväg.

INLEDNINGEN

- Ögonkontakt så mycket som möjligt hela tiden
- Gester är individuellt
- fula ovanor, "olater" arbetas bort

Dialektala uttal kan ibland ha sina poänger, men det är långtifrån alltid. Dock i större grad om man talar i sin hemtrakt.

Du skall alltid veta hur du skall avsluta - avsluta med knorr

Kunskap om UFO - fenomenet ger ansvar och förpliktar

Den man lyssnar på har man respekt för

Att lyssna hindras ofta av egna värderingar, tänk på detta speciellt vid debatter.

Försök förstå frågeställaren - och avståndet i menings-
skiljaktigheter minskar.

Försök lyssna dig till om frågeställaren är med eller mot
dig redan med första motfrågan, detta spar i många fall
onödig diskussion och gör det lättare för dig.

Håll debatt för innehållets skull, inte bara för debattens skull.

Om du skulle komma i den knepiga situationen att du inte
riktigt kan ditt specialämne, gör så här:

Ta lämpligt antal A4 ark och klipp av dem på mitten för att
få ett lämpligt format. (A5)

STOLPAR	ORD FÖR ORD
-----	-----
-----	-----
-----	-----
-----	-----
-----	-----
-----	-----
-----	-----

3. Skriv alltid första meningen

OLIKA FORMER AV NYANSERING

- Huvudord
- Måla orden
- Rytmen
- Röststyrka
- Pauser

Språket - Naturligt - ej okända ord-

----- Lycka till -----

EN FORNTIDA ENERGIKRIS KUNDE LÖSAS

Forskare har funnit att de gamla grekerna och romarna upplevde
en egen energikris för omkring 2.500 år sedan. Då blev det ytt-
erst svårt att få tag i trä - deras mest ovärderliga bränsle -
på grund av att detta material användes både till hus- och ske-
ppsbyggen och till matlagning och uppvärmning.

Men forna tiders människor löste sitt energiproblem med en
modern metod - solvärme. Ett team bestående av två experter på
solenergi och en professor vid University of California har fun-
nit att arkitekturen då var utformad så att man fick ut mesta
möjliga värme från solen, och denna arkitektur utnyttjades all-
mänt, både i enskilda hem och i städer. Plinius den yngre, till
exempel, förklarade stolt hur hans villa norr om Rom under vin-
tern samlade in och ökade den värme som solen gav genom strate-
giskt utplacerade fönster. Enligt en artikel i New York Times fann
forskarna att "den gamla staden Olynthos i norra Grekland helt
bestod av hus som var byggda helt enligt samma principer som de
som numera används i "passivt" soluppvärmda hus, -det vill säga
sådana som saknar solfångare men konstruerats så att de är väl
isolerade och belägna så att de samlar in så mycket solvärme
som möjligt under vintern och så litet som möjligt under sommaren".
En forskare sade: "Olynthos är ett bevis på att det under antiken
var möjligt att med en god planläggning använda solvärme i stora
städer, och detta antyder att man kan lyckas lika bra idag med att
konstruera moderna städer som uppvärms med solenergi".

Nu är det bevisat:

De svarta hålen existerar! Kan sluka hela universum?

Nu är det definitivt bevisat. De "svarta hålen" existerar! På kort tid har forskarna identifierat åtminstone fyra sådana hål — universums kannibaler som tycks sätta fundamentala lagar om rum och tid

Svarta hål är det som finns kvar av stjärnor som begått termonukleärt självmord. Genom tyngdkraftens inverkan imploderar stjärnorna till en punkt med en täthet så enorm att en tändsticksask fylld med material från det svarta hålet skulle väga miljarder ton.

Dess objekt omges av ett gravitationsfält som är så ofattbart starkt att inte ens ljuset kan slita sig loss från dem — därav beteckningen svarta hål.

Två av de svarta hålen upptäcktes av amerikanska röntgensatelliter — Head B, eller Einsteinlaboratoriet, och Copernicus — som befinner sig i omloppsbana kring jorden.

En stjärnas dödsskri

Det hål som identifierades av Head B är kanske det mest energirika objekt som någonsin upptäckts, säger dr Alan Wright vid den engelsk-australiansiska observatoriet utanför Sydney, vars optiska teleskop i dagarna bekräftar satellitens uppgifter. Objektet befinner sig på ett avstånd av tio miljarder ljusår, i utkanten av universum, och är troligen hundra miljarder ljusår brett.

Det titaniska hålet beräknas sluka en stjärna i veckan. Det omges av ett extremt starkt ljus. Dr Wright liknar denna strålning vid döende stjärnors sista skrin innan de definitivt förintas.

Det svarta hål som satelliten Copernicus upptäckte ligger i stjärnbilden Skorpionen. Hela tre gånger har satelliten "sett" det osynliga svarta hålet, som omkretsas av en stjärna som kallas V-861. Denna är 25 gånger större än vår egen sol. Hålet utsänder kraftig röntgenstrålning, som upphör varje gång det avskärmas av den synliga stjärnan.

Röntgenstrålning

Den svarta hålet i Skorpionen drar till sig enorma mängder gas och materia från V-861. Detta material lämnar stjärnan med en hastighet av 1,6 miljoner kilometer i timmen och fördubblar sin hastighet när det kommer fram till det

svarta hålet. Där hetas det upp till mer än 100.000 grader och utsänder då de röntgenstrålar som satelliten registrerar.

Det var röntgenstrålningens upphörande varje gång den osynliga tyngdkraftskällan försvann bakom V-861 som överbevisade dr Ronald Polidan och hans kolleger på Princetonuniversitetet om att de funnit ett svart hål. Detta antas vara resultatet av en stjärnas gravitationskollaps för minst en miljon år sedan. Stjärnan beräknas ursprungligen ha varit 60 gånger så stor som vår egen sol.

Det tredje svarta hålet upptäcktes av amerikanska astronomer i kärnan av den kända radiogalaxen M 87 i galaxhopen Virgo på 50 miljoner ljusårs avstånd. Från centrum av M 87 utsänds röntgen- och radiostrålning, som är så ofantlig att den bara kan förklaras med förekomsten av ett svart hål med en maximalt komprimerad massa, som attraherar allt i sin närhet.

Svart hål i Vintergatan

Slutligen har professor Joseph Weber, USA, med hjälp av sin sk gravimeter — en ytterst känslig konstruktion av aluminiumcylindrar upphängda i vakuum — registrerat gravitationsvågor som av allt att döma sänds ut från ett snabbt roterande svart hål i centrum av vår egen galax Vintergatan.

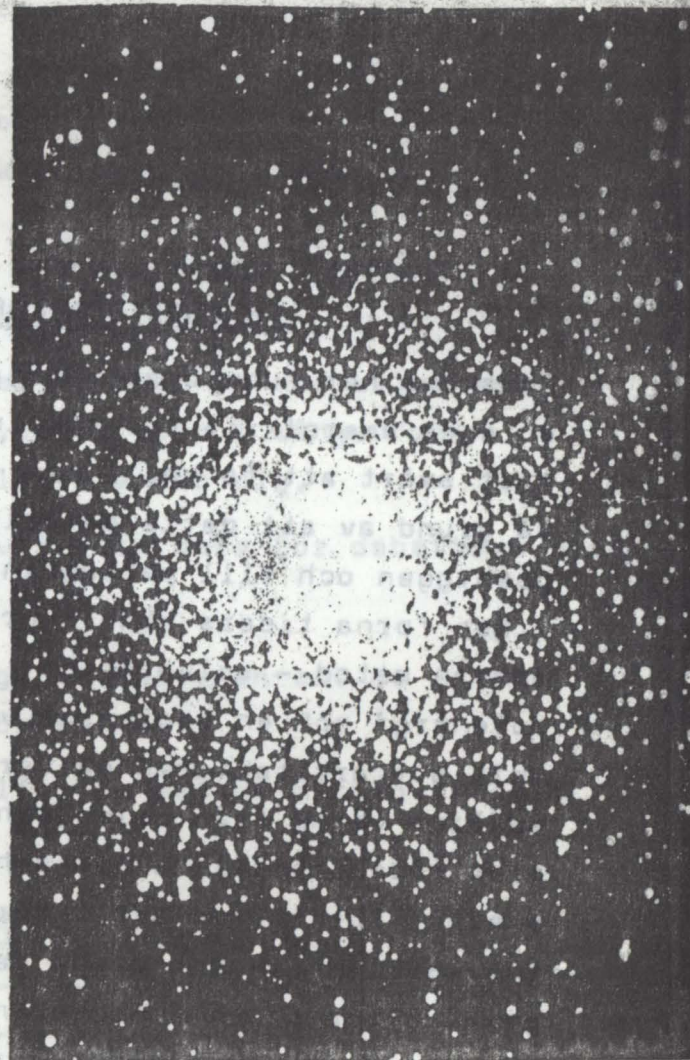
Massan av denna svarta kärna i Vintergatan kan vara så stor som hundra miljarder gånger vår sols, och detta svarta hål tycks svälja stjärnorna i närheten i en takt som motsvarar upp till 30 solmassor om året.

Astronomerna tror i dag att svarta hål uppstår spontant ur en materianhopning som är tyngre än ungefär dubbla solmassan. Det innebär att så mycket som hälften av universums materia kan ha imploderat till sådana stjärnätande monster!

Uppslukar universum?

Det är tänkbart att i vissa delar av universum lokala svarta hål slår sig samman till aggregat av

ur spel. Därmed har de astronomer till sist fått rätt som sedan några år från rent matematiska och fysikaliska utgångspunkter förutsagt existensen av dessa spöklika rymdfenomen.

Ett av de nyligen upptäckta svarta hålen slukar en stjärna i veckan. Innan stjärnorna försvinner i tyngdkraftsgraven avger de ett sista skri i form av ett enormt ljusflöde, som kan registreras med optiska teleskop.

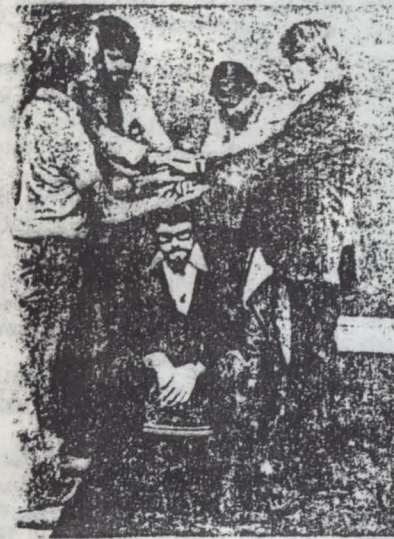
hål med allt starkare gravitation, som drar till sig fler och fler stjärnor och ännu fler svarta hål. Så småningom kan kanske alla universums miljarder galaxer, hela dess ofantliga massa, reduceras till en enda, all materia omfattande svart superhål, som är mindre än punkten som avslutar denna mening.

Nu är det inte helt säkert att all materia som komprimeras i de

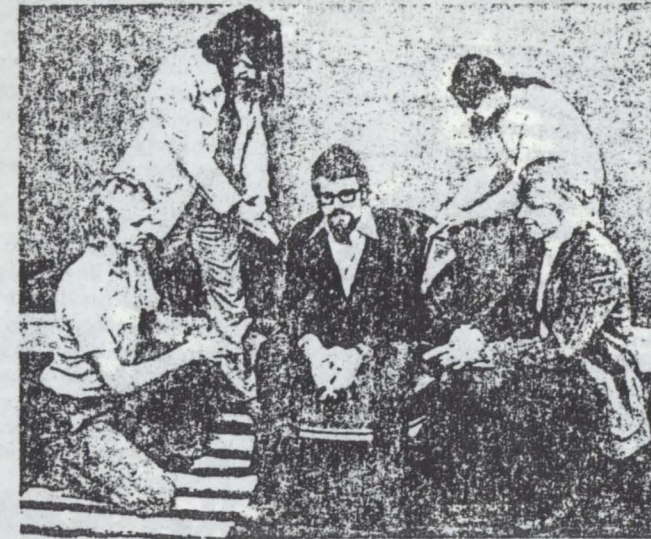
svarta hålen försvinner spårlöst för alltid! Enligt en seriös teori skulle nämligen materia när den pressats ihop ungefär en miljard miljard gånger i det svarta hålets tyngpunkt kunna sippra ut via en "topologisk tunnel" och bubbla upp igen som ett källflöde i ett annat universum! Dett skulle gälla roterande svarta hål, som anes vara de vanligaste. (FLT)

B.N.

Så lyfter man en människa ned bara pekfingrarna!

Öst ska "lyftarna" bilda en handpyramid över personen som ska lyftas. Det är viktigt att man koncentrerar sig på lyftet i ungefär en halv minut.

Så här håller man pekfingrarna. De sticks in under armbålor och knäveck på personen som ska lyftas.

Nu går det lätt! Det förefaller som om han flyger upp i luften, tyngden tycks ha upphört. Fenomenet kallas "levitation".

Det spelar ingen roll om ni väger tio eller hundra kilo, om ni är muskulös eller klenlyggt. För här handlar det inte om styrka, inte om något annat, oförklarligt...
Försök själv! Ni kan lyfta en annan människa eller kanske rent av flytta möbler på ett här sättet.

EXT: ULF NIHLÉN
FOTO: THOMAS NIHLÉN

Vet ni att vem som helst kan uppleva det "övernaturliga"? Fyra personer kan med hjälp av endast pekfingrarna lyfta en smärre person, som kan väga över hundra kilo, flera meter upp i luften! Fenomenet kallas i fackspråk för levitation. Det behövs inga trollformler eller andra mystiska saker. Det enda som krävs är lite koncentration. Forskarna kan inte förklara fenomenet. Men ändå angerar det hundra procentigt. Prova själv!

Fem personer krävs för att genomföra experimentet, som kallas för "handpyramiden". En får sätta sig på en stol. De övriga ska med hjälp av endast sina pekfingrar lyfta honom. Pekfingrarna ska pressas mot

varandra (se bilden). De fyra lyftarna — som kan vara män, kvinnor eller barn — ställer sig runt försökspersonen och för in pekfingrarna i försökspersonens knäveck och armbålor.

Försök sen att lyfta! Det är nästan omöjligt. Kanske kan ni med mycket stora ansträngningar få upp honom några centimeter.

Nästa steg — och nu börjar det verkliga experimentet — är att de fyra lyftarna placerar sina händer på den sittande personens huvud. Händerna ska "blandas" — dvs samma lyftares händer får inte vidröra varandra. Det måste alltid finnas andra händer emellan.

Handpyramiden ska vila mot huvudet i drygt en halv minut.

Alla bör koncentrera sig på lyftet. Många brukar blunda för koncentrationens skull.

Lyckas alltid

En av lyftarna räknar tyst till ungefär 30. När han är färdig upplöses handpyramiden så snabbt som möjligt och lyftförsöket görs om. Nu känns försökspersonen lätt som en fjäder och flyger ofta flera meter upp i luften! Ändå är det bara pekfingertopparna som har använts.

Det gör det samma om lyftarna är små och svaga och den som ska lyftas är stor och tjock. Experimentet lyckas ändå så gott som alltid.

Handpyramiden är en form av levitation. Med levitation menas upphävande av kroppsvikten genom dolda krafter i jagets inre. Ett av de mest dokumenterade paranormala fenomenen.

I Indien och Tibet praktiseras samma lyfteknik som handpyramiden illustrerar också på döda föremål. Berömda är de heliga stenarna i Shivapur som kan lyftas enbart med hjälp av pekfingrarna om lyftarna lägger sina pekfingrar under stenarna och ropar "Omar Ali Darvesh".

Orden lär syfta på en helman som enligt sägnen ska ha gett stenarna dess övernaturliga egenskaper. Det kan naturligtvis diskuteras, men faktum är att ingen ännu lyckats finna någon naturlig förklaring på fenomenet. Många har försökt bli en grupp amerikanska forskare som vistades flera veckor i Shivapur.

Lamamunkar

Även från Tibet kommer liknande berättelser. Lamamunkarna sägs kunna lyfta flera hundra kilo tunga stenar enbart genom handpåläggning.

"Vanliga" människor kan också lyfta döda ting. Försök själv med sängen eller soffan därhemma. Koncentrera först — precis som vid människolyftet. Stick sen in pekfingrarna under sängen (en person vid varje hörn) och lyft. Sängen flyger upp!

Detta experiment lyckas dock inte alltid — det ska erkännas. Men när det fungerar är det en fantastisk känsla.

Handpyramiden används ofta för att övertyga även mycket skeptiska personer om att det inte är så förnuftsmässigt som många tror...

VÅR FANTASTISKA VÄRLD

□ Cell-forskningen har öppnat fantastiska perspektiv mot framtiden.
□ Snart kan vi få fram exemplar av utdöda arter som mammutar och kanske skräcködlor.

■ Det stora ögonblicket är inne. Elefantmamman visar tydliga tecken på att förlossningen är nära förestående. Forskarna trängs oroligt runt det lilla observationsfönstret, genom vilket de kan följa den dramatiska händelsen.

Ett par timmar senare är allt över. Den lilla mammuten blinkar förvånat mot de surrande filmkamerorna. Ett utrotat djur har vänt tillbaka till världen från det förflutna!

Det här låter otroligt. Vi har vant oss vid tanken, att ett utrotat djur är försvunnet från jordens yta för all evighet. Att det som är borta inte kan komma tillbaka.

Men nu håller den moderna forskningen på att ställa denna urgamla uppfattning på huvudet! I Sovjetunionen planerar en grupp forskare att försöka åter skapa mammuten — den härklädda, försvunna släktingen till elefanten, som strövade omkring på Europas och Asiens tundror under den senaste istiden!

Faktum är, att de senaste årens explosionsartade utveckling inom cytologin (cellforskningen) gör det här projektet fullt möjligt!

För att återupplivningsförsöket skall lyckas, måste de ryska forskarna hitta en "djupfryst" mammut någonstans i Sibiriens tundror, ett djur som gått ner sig i ett kärr eller en sjö, och som bevarats relativt välbehållet fram till våra dagar.

Flera sådana fynd av djupfrysta mammutar har gjorts i historisk tid. Men eventuellt kvarvarande levande celler i de döda mammutarna har förstörts, därför att man tidigare

inte behärskat tekniken att ta hand om fynden på rätt sätt.

Det är alltså inte hela mammuten man vill väcka till liv. Vad forskarna är ute efter, är en enda levande cell i den djupfrysta, döda djurkroppen.

I dag behärskar man tekniken att kyla ner enstaka celler, tills livet går på sparlåga. Man kan sedan tina upp cellen när man vill.

För att skydda de nedkylda cellerna i laboratorierna, förvarar forskarna dem i flytande kemikalier, vilka hindrar livet från att slockna i den isande kylan.

Man har nu funnit att blodplasman har många skyddande egenskaper som gör att den kan tjäna som en ersättning för dessa kemikalier. Därför är

Både i Dianas lever och njure fann man celler som föreföll märkvärdigt friska.

Olyckligtvis hade Dianas kropp konserverats genom behandling med formaldehyd, en giftig substans som dödar alla levande celler. Därför måste forskarna nu rikta in sig på att finna en ny, djupfryst mammut.

Steg nummer två blir att operera ut en äggcell ur en elefantonhona och befrukta den med spermier från en elefantonhan.

Då ägget befruktats och celldelningen börjar, är det dags för nästa ingrepp: Kärnan i det befruktade elefantägget byts ut med hjälp av mikrokirurgi och ersätts med kärnan från den levande mammutcellen!

När denna kinkiga operation är klar förs den behandlade

Forskarna kan också flytta cellkärnor från ett ägg till ett annat med mikrokirurgi.

Befruktnings av äggceller utanför kroppen är heller ingen nyhet. Det sker varje gång ett så kallat provrörsbarn kommer till världen.

Vad däremot forskarna ännu inte har lyckats med, är att genomföra alla de här komplicerade processerna i ett sammanhang.

Uppgiften är svår. Men den går att lösa. Om forskarna hittar en ny, djupfryst mammut någonstans i Sibiriens tundror, är det inte uteslutet att fyndet kan resultera i en levande mammut något år senare.

När den första mammuten väl blivit född, är det lätt att skapa flera.

Man tar då bara cellkärnor från den levande mammuten och opererar in dem i äggceller från elefanter, så som vi förut beskrivit. Tjugo eller trettio år efter den första mammutfödelsen, kan man räkna med att en liten mammutjord strövar omkring i någon av världens djurparker!

Och det är inte bara mammutar som kan återfödas med den nya tekniken. Alla djur, hos vilka någon eller några celler överlevt i djupfryst tillstånd kan återvända till livet! Det gäller förstås under förutsättning att man hittar en lämplig fostermoder, som kan härbärgera fostret till den djurart man vil för tillbaka till livet.

Vad skulle hända om man hittade en djupfryst människa? Och vad kan man räkna med, framtiden beträffande andra djurfynd, som kanske bevarats förstenade i stället för djupfrysta?

Det här är några frågor som vi ännu inte kan besvara. Men forskningen inom cellbiologi går så snabbt, att det inte är uteslutet att också andra djur i djupfrysta skall kunna återskapa på någon gång i en avlägsen framtid.

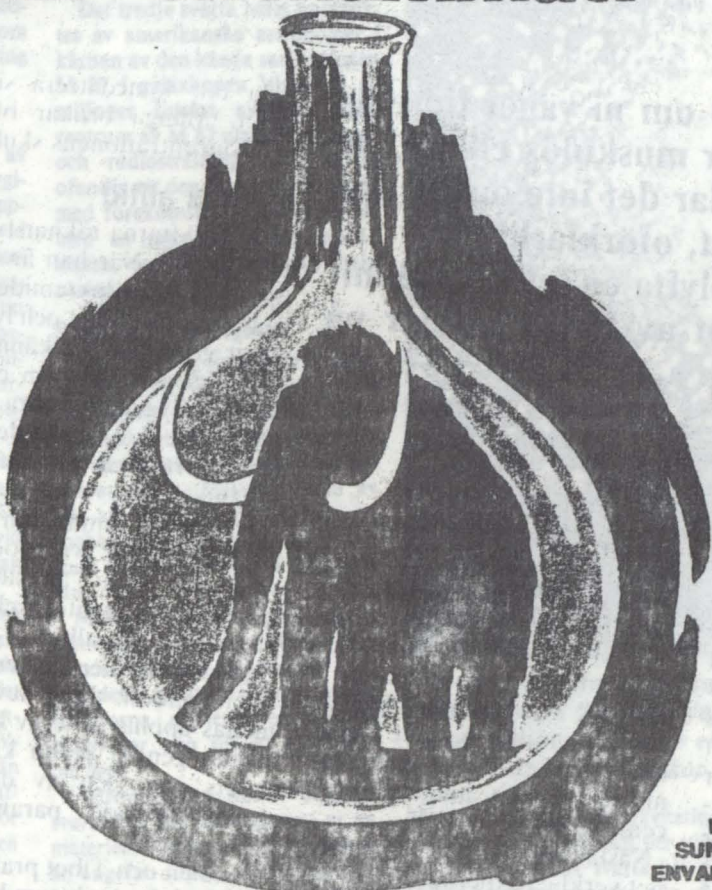
Då kan forskarna få verklig problem. För att skaffa en lämplig fostermoder åt till exempel en skräcködlor, som Tyrannosaurus rex, blir säkert inte lätt...

■ äggcellen åter in i elefantonhan.

Hela tiden har elefantonhan behandlats med hormoner, för att ägget inte skall stötas bort och för att graviditeten skall förlopa normalt.

Tekniken att kyla ner celler och att tina upp dem igen är rutin sedan flera år tillbaka.

Nästa provrörsbaby blir - en mammut!

III:
SUNE
ENVALL

forskarna mycket optimistiska om möjligheten att finna en mammut, i vilken någon vit blodcell kan han överlevt, trots att resten av kroppen dött.

Forskarnas optimism har fått näring genom studiet av Diana, en mammutunge, som är den senaste i raden av mammutfynd.

Anders Palm

Varje dag ägnar sig Johan Hagström åt sina avancerade matematiska problem.

Han har bara gått fem år i skolan — men...

Johan har löst världens svåraste matteproblem

□ Johan anser att han löst ett matematiskt problem som professorerna grubblat över i 300 år. En stor belöning väntar om han har rätt.

■ John Hagström har varit bonde i hembyn Strinne i Ångermanland hela sitt liv. Han gick bara fem år i folkskola i början av seklet.

Andå har han sysslat med matematiska problem på mycket hög nivå hela sitt liv.

Redan när han gick i folkskolan i Strinne märktes hans enorma mattekapacitet. Lärarna i byskolan förstod aldrig den lille bondpojken uträkningar och invändningar och ingen kunde hjälpa honom att gå vidare. En del lärare trodde att John drev med dem och bara hittade på en massa konstiga siffror.

Vid vuxen ålder gifte sig John och blev bonde i hembyn. Men han kunde aldrig släppa matematiken. Medan hästen drog plogen lades snikraka faror i

gick John bakom plogen med uppslagna matematikböcker och funderade på olika problem. På kvällarna satte han sig i sin kammare och försökte få ner sina lösningar på pränt.

Han korresponderade med professorer på universiteten i Stockholm, Uppsala, Lund, Cambridge och andra universitet runt om i världen.

Han funderade över världsalltet och rymdens eventuella krökning och alla dessa funderingar omsatte han i matematiska formler som han skickade till professor Per-Olof Lindblad vid Stockholms Observatorium.

"Det tomma intet är varken rakt eller krokigt, utan har sina geometriska möjligheter obundna", hävdade John och han bevisade sitt påstående med en lång matematisk formel.

Men det som sysselsatt John mest är Fermats stora sats.

Fermat var en fransk matematiker, verksam på 1600-talet. Han anses vara en av världsmatematikens stora genom tiderna. Senare tiders matematiker har tvingats ge Fermat rätt i teori efter teori.

Det som framför allt har sysselsatt matematiker över hela världen är att försöka bevisa giltigheten av Fermats stora sats. Fermat pastod följande: "Två kvadraters summa kan vara en ännu kvadrat, men mot-

av potenser."

I början av 1900-talet uppsattes en belöning på 100 000 D-mark i Tyskland till den som kunde bevisa att Fermats stora sats var giltig.

— Jag har bevisat det, pastar John Haglund i Strinne.

John har skickat sin lösning — en flera sidor lång uträkning — till olika matematiker i Sverige, USA och England. Men ingen matematiker har ännu godkänt Johns lösning som den helt riktiga.

Det intressanta är dock att alla matematikprofessorer som funderat över Johns lösning har kommit med olika invändningar. Professorerna är alltså inte ense om på vilken punkt Johns lösning är felaktig.

— Min lösning håller. Men det är bara det att det är så svårt för matematikprofessorer att erkänna att en vanlig bonde i Ångermanland löst vad ingen matematiker lyckats med på 300 år, säger John.

— All matematik är logik. Och det är det jag hela tiden har i huvudet när jag löser problem, säger John.

I dag är alltså John Hagström 81 år gammal och han hör lite illa. Men varje dag sitter han framför sina matematiska formler och löser problem.

Vad hade bondpojken från Strinne i Ångermanland kunnat bli om han fått tillfälle att stu-

Karlskoga Tema-
kväll

Söndags Märkt-
möte

Kiruna Märkt-
möte

Kyrköping Märkt-
möte

April

1 Onsdag
Harald

2 Torsdag
Gudmund

3 Fredag
Ferdinand

4 Lördag
Ambrosius

Planella

Hallsta möte

5 Söndag
Nanna

6 Måndag
Vilhelm

7 Tisdag
Ingemund

8 Onsdag
Hemming

Karlskoga Bygg-
attom

13 Måndag
Artur

14 Tisdag
Tiburtius

15 Onsdag
Olivia

16 Torsdag
Patrik

Planella

17 Fredag
Elias

18 Lördag
Valdemar

19 Söndag
Olavus Petri

20 Måndag
Amalia

Planella

9 Torsdag
Otto

10 Fredag
Ingvar

11 Lördag
Ulf

12 Söndag
Julius

21 Tisdag
Anselm

22 Onsdag
Albertina

23 Torsdag
Georg

24 Fredag
Vega

Karlskoga Fore-
dragkväll om
Atlantis

Köping: Drop-in

25 Lördag
Markus

26 Söndag
Teresia

27 Måndag
Engelbrekt

28 Tisdag
Ture

April
Maj

Maj

7 Torsdag
Gustava

8 Fredag
Åke

9 Lördag
Jonatan

10 Söndag
Esbjörn

Karlöka: Pyramideexperiment.

29 Onsdag
Tyko

30 Torsdag
Mariana

1 Fredag
Valborg

2 Lördag
Filip

Köping: Tennisvall
Karlöka: Film.

11 Måndag
Märta

12 Tisdag
Charlotta

13 Onsdag
Linnea

14 Torsdag
Halvard

Planella

Hallsta: möte

3 Söndag
Göta

4 Måndag
Monika

5 Tisdag
Gotthard

6 Onsdag
Sigmund

Karlöka: Föreläsning

Kivuna: Månadsmöte

Planella

Hallsta: Möte

15 Fredag
Sofia

16 Lördag
Hilma

17 Söndag
Rebecka

18 Måndag
Erik

810506 B

Kopng: Dop-in

Handwritten notes at the top right of the page.

25

Lördag

26

Söndag

27

Måndag

01

April
Maj

02

03

04

05

06

29

Onsdag

30

Torsdag

1

Freitag

2

Lördag

14

15

16

17

18

19

20

Planella

Handwritten notes in the middle left section.

Handwritten notes in the middle right section.

3

Söndag

4

Måndag

5

Tisdag

6

Onsdag

18

19

20

21

22

23

24